

नैवोपलभ्यते व्रीहितंदुलवत् ॥ १३ ॥ अजीवंचेतनाशून्यं अन्यस्याभावाच्छरीरमेवचेतनमित्यर्थः ॥ १४ ॥ मास्तुदेहं द्वियसंघातश्चेतनोयस्मिन्व्ययेसतिसंघातः सन्निकृष्टोपिशब्दादीन्गृह्णाति तन्मनएव आत्मास्त्वित्याहचतुर्भिः शृणोतीति ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ उत्तरमाह नपंचेति यथाश्रोत्रादीनांशब्दादिमाहकत्वेनभास्यसजातीयगुणाश्रयत्वेन आकाशादिरूपत्वं एवंमनोपिसर्वगुणयाहकत्वात् सर्वगुणाश्रयत्वेनपांचभौतिकं अतस्तन्भौतिकं चिद्धूतेभ्योन्यत्तत्वांतरं पांचसाधारणत्वान् अतस्तन्शरीरनिर्वाहकं किनुएकः अंतरात्मैवशरीरंस्थूलसूक्ष्मभेदेनद्विविधंवहतेचालयति ॥ १९ ॥ यदुक्तंमनसो नवधानान्नशृणोति तत्राह पांचात्मके इति पांचभूतात्मकेशरीरेपांचगुणाः यस्मिन्तत्तथा मनस्तस्यद्रष्टा मम मनःखिन्नमित्यनुभावात् स एवमनोद्वारासर्वगानुगतः व्यतिरेकमाह तद्विप्रयोगात्सुषुप्तौसमाधौवादेहःसबुद्धिमनस्कोनवेत्ति देहादेश्चेतनत्वेसुषुप्तादावपि वेदनमपरिहार्यं स्यात् ततश्चक्षुषइवमनसोप्यनुन्मीलनादर्शनेपिनतस्यकरणत्वव्याहतिरित्यर्थः ॥ २० ॥ यदानिर्वातप्रदीपइवेदेहाग्नौशातेरूपादिकंनोपलभ्यते

मांसशोणितसंघातेमेदःस्नाय्वस्थिसंचये ॥ भिद्यमानेशरीरेतुजीवनैवोपलभ्यते ॥ १३ ॥ यद्यजीवंशरीरंतुपंचभूतसमन्वितं ॥ शरीरेमानसेदुःखेकस्तांविदयतेरुजं ॥ १४ ॥ शृणोतिकथितंजीवःकर्णाभ्यांनशृणोतितत् ॥ महर्षेमनसिव्यग्रेतस्माज्जीवनैरर्थकः ॥ १५ ॥ सर्वपश्यतियदृश्यंमनोयुक्तेनचक्षुषा ॥ मनसि व्याकुलेचक्षुःपश्यन्नपिनपश्यति ॥ १६ ॥ नपश्यतिनचाघ्रातिनशृणोतिनभाषते ॥ नचस्पर्शरसौवेत्तिनिद्रावशगतःपुनः ॥ १७ ॥ तृष्यतिक्रुध्यतेकोत्रशोचत्युद्विजतेचकः ॥ इन्द्रतिथ्यायतिद्विष्टिवाचमीरयतेचकः ॥ १८ ॥ भृगुरुवाच नपंचसाधारणमत्रकिंचिच्छरीरमेकोवहतेऽतरात्मा ॥ सर्वेत्तिगंधांश्चरसान्श्रुतीश्चस्पर्शचरूपंचगुणांश्चयेन्ये ॥ १९ ॥ पंचात्मकेपंचगुणप्रदर्शीससर्वगान्त्रानुगतोऽतरात्मा ॥ सर्वेत्तिदुःखानिसुखानिचात्रतद्विप्रयोगानुनवेत्तिदेहः ॥ २० ॥ यदानरूपंनस्पर्शानोष्मभावश्चपावके ॥ तदाशांतिशरीराद्भौदेहत्यागेननश्यति ॥ २१ ॥ आपोमयमिदंसर्वमापोमूर्तिःशरीरिणां ॥ तत्रात्मामानसोब्रह्मासर्वभूतेषुलोककृत् ॥ २२ ॥ आत्माक्षेत्रज्ञइत्युक्तःसंयुक्तःप्राकृतैर्गुणैः ॥ तैरेवतुविनिर्मुक्तःपरमात्मेत्युदाहृतः ॥ २३ ॥ आत्मानंतंविजानीहि सर्वलो कहितात्मकं ॥ तास्मिन्यःसंश्रितोदेहेह्यद्विदुरिवपुष्करे ॥ २४ ॥

तदानश्यतिभियतेदेहएवनेतुचेतनइत्यर्थः ॥ २१ ॥ स्थूलदेहनाशमुक्त्वा सूक्ष्मस्याविनाशमाह आपइति आपोमयंअंबुमयं अत्रापशब्देनसूक्ष्मभूतसंघातोऽग्नते तन्मयंसूत्रात्मनाव्याप्तमित्यर्थः तस्माद्देहिना मपिआपएवमूर्तिराकृतिः तत्राप्लुआत्माचिद्रूपःपुरुषः मानसःतदन्तर्गतमनसिअभिव्यक्तः सएवब्रह्मापूर्वोक्तश्चतुर्मुखोमुख्यजीवः सार्वज्ञ्यादिमत्त्वात् ॥ २२ ॥ सएवात्मा प्राक्तनैःत्रि गुणात्मकमूलप्रकृतेर्विकारैर्गुणैरिन्द्रियमनोभिः संयुक्तः सक्षेत्रज्ञःजीवइत्युच्यते तथाचश्रुतिः आत्मैन्द्रियमनोयुक्तोक्तेत्याहुर्मनीषिणइति अयमेवपरमात्मेत्याहुर्नैरेवेति ॥ २३ ॥ तंपरमं सर्वलोकस्यहितंसु खंतदात्मक एतस्यैवानंदस्यान्यानिभूतानिमात्रामुपजीवंतीतिश्रुतेः तस्मिन्पूर्वोक्तस्थूलसूक्ष्मरूपे ॥ २४ ॥